

sætte Statens Fanger med uden at skade den private Industri.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) udnyttede i sin Tale i høj Grad den Støtte, han mente at have fundet hos det socialdemokratiske Arbejderparti her i Tinget. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men lade disse Repræsentanter selv om, hvordan de vil stille sig; da Forholdet imidlertid er det, at man fra den Side ofte meget indgaaende har kritiseret Firmaer, der formentlig ikke opfyldte alle Fagforeningsoverenskomster og ikke gav Arbejderne den samme Løn, som Fagforeningerne krævede for dem, og har ment, at saadanne Firmaer ikke skulde have Adgang til at forsyne Staten, forekommer det mig, at det vilde være ret unaturligt, om de, der anser sig for særlige Arbejderrepræsentanter, i Virkeligheden vilde støtte en Ordning, der fratager Arbejderne en ganske væsentlig Del af deres Beskæftigelse. I visse Fag er der nemlig Tale om en væsentlig Del. Det er mig bekendt, at der er Skotøjsfirmaer, der har Leverancer til Staten, som de benytter saaledes, at de derved kan beskæftige den Arbejdsstyrke om Vinteren, som de til andre Tider af Aaret kan beskæftige paa anden Maade, medens de vil være ude af Stand til at beskæftige den, hvis den nævnte Ordning indføres. Det er noget, man maa søge at undgaa, og man maa ved Forhandling komme til en saadan Ordning, at Fængselsarbejdet ikke rammer ganske uskyldige, som ikke har haft nogen som helst Del i den Fordel, som Firmaet Crome & Goldschmidt menes at have nydt og maaske slet ikke har nydt.

Til den højtærede Trafikminister vil jeg kun, da jeg ikke vil forlænge Diskussionen om Regnskabsforholdene ved Statsbanerne, ganske kort gøre en Bemærkning med Hensyn til det Svar, den højtærede Minister gav mig vedrørende det Forhold, jeg paatalte, idet jeg fandt det urigtigt, at man ved Linierne Esbjerg—Skern og Slagelse—Næstved opførte Fornyelsen med Skinner under Anlægget i Stedet for under Driften. Den højtærede Minister svarede mig, at det var, fordi man der havde i Sinde at lægge sværere Skinner end dem, man brugte nu. Her maa jeg til Selvforsvar gøre opmærksom paa, at det oplyste jeg i Forvejen. Men, som Ministeren ogsaa erkendte, Fornyelsen af slidte Skinner hører under Driften. Naar man nu paa Finanslovsforslaget opfører, at de nuværende Skinner skal fornyes, og benytter Lejligheden til at sætte denne Fornyelse i For-

bindelse med Anskaffelsen af sværere Skinner og lægger hele Udgiften hertil over paa Anlægget, saa letter man derved Driften for en Udgift, der burde være faldet paa den. Det korrekte Forhold vilde have været at lægge paa Driften Udgiften til Borttagelsen af de slidte Skinner og den Udgift, som maatte følge af at lægge nye Skinner af samme Type som dem, man har kasseret, og paa Anlægssiden kun opføre Merudgiften i Anledning af de sværere Skinner. Der kan maaske blive anden Lejlighed til at debattere den Slags Ting, jeg skal ilderved ikke nu benytte længere Tid dertil.

I den højtærede Indenrigsministers Foredrag interesserede det mig selvfølgelig at høre, at Ministeren var inde paa den samme Tanke, som jeg flygtigt berørte i min tidligere Tale, nemlig at Postvæsenets store Overskud egentlig ikke var ganske rimeligt, men at det burde eller kunde anvendes til Lettelse af Portoudgifter for Befolkningen og ganske særlig til Hjælp til, at vi her i Landet kom ind paa de samme Bestræbelser, som gør sig gældende i andre Lande, for at opnaa billigere Porto til Udlandet, hvoraf jo ogsaa følger billigere Porto i Indlandet. Endvidere erkender jeg den Imødekommen, der laa i de Ord, den højtærede Minister udtalte om Beværterloven, og jeg takker for hans Tilsegn om at vise den størst mulige Hensynsfuldhed. Det var aabenbart Mening med denne Lov, og den tidligere Indenrigsminister, som nu er Forsvarsminister, har i sine Foredrag her i 1910 med Styrke udtalt sig herfor, at Landets store Foreninger kunde beholde den Ret, de hidtil har haft til Beværtning, fordi den er et Led i deres Virksomhed. Jeg ved nok, at det Lovforslag, hvortil Ministeren knyttede sine Udtalelser, havde en noget anden Skikkelse end den, som den endelige Lov fik, og at det ikke var nogen gunstig Forandring, det senere undergik, men ligesom det aabenbart var Hensigten den Gang, saaledes forstod jeg den højtærede Indenrigsminister saaledes, at han i saavid Udstrækning, som Loven tillod, og saa velvilligt som muligt vilde søge at hindre, at det skal blive til Skade for en hel Stands Fremskridtsinstitutioner, at man i Beværterlovens § 21 har truffet en Del vanskelige Bestemmelser.

Hvad de tekniske Skoler angaar, har det ærede Medlem fra Aarhus (Stilling) fremsat en Del Udtalelser, der blev besvaret af Indenrigsministeren paa en saadan Maade, at jeg ikke skal gøre nogen videre Bemærkning dertil. Jeg er ganske enig med den højtærede Indenrigsminister i, at